

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/86/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717201662
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5717201662.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejstříka, v spore žalobcu Ing. L. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/X, XXX XX J. - K., zastúpeného JUDr. Michalom Krnáčom, LL.M., advokátom so sídlom V. E. XXX/XX, XXX XX J. proti žalovanému Poľovnícke združenie JANKOVÁ Kláštor pod Znievom, Gorkého 85, 036 01 Martin, IČO: 36 132 381, zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Jakub Mandelík, s. r. o., so sídlom Heydukova 12, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 234 318, o ochranu osobnosti, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 18C/2/2017-166 zo dňa 12. októbra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2) Vychádzal z právneho názoru, ktorý bol vyslovený v uznesení NS SR 5Cdo 274/2007 zo dňa 10.12.2008, že podľa ustálenej súdnej praxe, neoprávneným zásahom v zmysle ust. § 11 a nasl. OZ, je zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, t. j. s právnym poriadkom. Konanie, v ktorom bolo vydané rozhodnutie žalovaného VPZ-DK/1/2016, bolo konanie legálne, vykonané na základe podmienok stanovených Disciplinárnym poriadkom SPZ a Stanov žalovaného. Pokiaľ teda je v súlade so zákonnými podmienkami začaté príslušné konanie, v ktorom bolo vydané zákonom predpokladané rozhodnutie, nie je vydanie takéhoto rozhodnutia neoprávneným zásahom do osobnostných práv účastníka konania, a to ani v prípade, že po jeho vydaní sa preukáže, že nebolo vydané dôvodne. Nemožno pritom opomenúť, že otázku nezákonnosti rozhodnutia nemožno posudzovať zo strany súdu ako otázku predbežnú. Súd vychádza z toho, že rozhodnutie je nezákonné iba vtedy, ak rozhodnutie bolo príslušným rozhodnutím kompetentného orgánu zrušené ako nezákonné, čo nebol daný prípad. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie zmenil a žalobe vyhovel. Mal za to, že konaním žalovaného, ktorým bol žalobca opätovne vylúčený z členstva v združení žalovaného, zasiahol do osobnostnej sféry žalobcu prinajmenšom tým, že žalobca nemohol v tomto období vykonávať práva člena združenia žalovaného, čím bola znížená vážnosť a dôstojnosť žalobcu v príslušných poľovníckych kruhoch. Súd opomenul pri posudzovaní základnú vlastnosť zásahu, a to neoprávnenosť. Pokiaľ žalovaný vydal sporné rozhodnutie, išlo o neoprávnený zásah do práv a právom chránených záujmov žalobcu. Nevyslovená nezákonnosť zásahu automaticky neznamená, že daný zásah nie je neoprávnený a nie je možné sa proti nemu brániť, resp.

domáhať sa osobnostných práv. Pokiaľ žalovaný namietal, že z jeho strany nedošlo k rozširovaniu nepravdivých informácií o žalobcovi v príslušných kruhoch, poukázal žalobca na to, že tieto tvrdenia sú v priamom rozpore s udalosťami, ktoré viedli k jeho vylúčeniu zo združenia. Nesúhlasil s nevykonaním navrhnutých dôkazov.

4) Vo vyjadrení poukázal na to, že závery žalovaného boli nesprávne. Neoprávneným postupom žalovaného došlo k nezákonnému ukončeniu členstva žalobcu v združení žalovaného. Zotrvával na požiadavke, aby súd zmenil napadnuté rozhodnutie a vyhovel jeho žalobe.

5) Žalovaný vo svojich vyjadreniach poukázal na to, že nezasiahol do osobnostných práv žalobcu. Disciplinárnym konaním voči nemu konal na základe platnej právnej úpravy, pričom bolo zachované právo žalobcu na obhajobu. V predmetnom spore nedošlo zo strany žalovaného k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu. Navrhol rozhodnutie potvrdiť.

6) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7) Pokiaľ išlo o meritum veci a skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

8) K vzniku občianskoprávných sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka musí byť ako predpoklad zodpovednosti splnená podmienka existencie zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení alebo len v ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite. Pojem zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby Občiansky zákonník nedefinuje, ani nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté osobnostné práva fyzickej osoby. Je ním však bezpochyby tak aktívne konanie, ako aj pasívne správanie (zdržanie sa konania alebo jeho opomenutie), ktoré má v zákone uvedené znaky. Týmito znakmi je predovšetkým neoprávnenosť a nedovolenosť zásahu, ďalej objektívna spôsobilosť zásahu negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby, príčinná súvislosť medzi zásahom a porušením osobnostných práv. Nedostatok ktoréhokoľvek z týchto predpokladov vylučuje možnosť uloženia sankcií podľa ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka. Podľa ustálenej súdnej praxe neoprávneným zásahom v zmysle ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka je zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Niektoré zásahy, hoci zdanlivo odporujú objektívnemu právu, nemožno napriek tomu posúdiť ako neoprávnené. Podstatou toho je existencia okolností vylučujúcich neoprávnenosť zásahu. O neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby nejde, okrem iného, v prípadoch, kedy je zásah dovolený (resp. jeho možnosť je predpokladaná) zákonom. Ide najmä o tzv. zákonné licencie, resp. prípady, keď k zásahu do osobnosti fyzickej osoby dochádza pri výkone iného práva ustanoveného zákonom alebo keď iný subjekt plnil právnu povinnosť, ktorú mu ukladá zákon. Pravda, za výkon zákonnej (úradnej) licencie nie je možné považovať každé konanie alebo proces, ale iba také konanie alebo proces, ktoré výslovne upravuje zákon. Neoprávnenosť zásahu do práva na ochranu osobnosti je teda vylúčená aj vtedy, ak došlo k zásahu v rámci zákonom upraveného (predpokladaného) konania a ak zásah nevybočil z rámca daného platnými predpismi. Legálnosť konania alebo procesu príslušného orgánu nemožno posúdiť na základe výsledku tohto konania alebo procesu, ale iba na základe podmienok stanovených zákonom pre ich začatie a priebeh. Pokiaľ teda je v súlade so zákonnými podmienkami začaté príslušné konanie, v ktorom bolo vydané zákonom predpokladané rozhodnutie, nie je vydanie takého rozhodnutia neoprávneným zásahom do osobnostných práv strany konania, a to ani v prípade, že po jeho vydaní sa preukáže, že nebolo vydané dôvodne (porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 10.12.2008 sp. zn. 5 Cdo 274/2007).

9) Inak povedané, ak bolo v súlade so zákonom začaté príslušné konanie pred orgánom na to príslušným, v ktorom bolo vydané zákonom predpokladané rozhodnutie, nie je jeho vydanie neoprávneným zásahom do osobnostných práv strany konania, i keď prípadne ide o vecne nesprávne rozhodnutie. Takýto zásah konajúceho orgánu do osobnostných práv je právom dovoleným a oprávneným potiaľ, pokiaľ k nemu došlo v súlade s príslušnou právnou úpravou a primeraným spôsobom. Výnimkou z tohto konštatovania sú prípady, v ktorých sa orgán uskutočňujúci konanie a

vydávajúci rozhodnutie dopustil excesu (vybočenia) z rámca daného právnou úpravou a neprípustne zasiahol do osobnostných práv. Ani prípadná nesprávnosť (nepodloženosť) právnych záverov, na ktorých rozhodnutie spočíva, alebo jeho nepreskúmateľnosť, nemôže byť teda z pohľadu ochrany poskytovanej ustanoveniami § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka považovaná za exces, ktorý by znamenal neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby (R 127/2014).

10) Súd prvej inštancie teda správne ustálil, že tvrdeniami obsiahnutými v rozhodnutiach vydaných orgánmi žalovaného nemohlo dôjsť k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, nakoľko rozhodnutia vydali orgány na to oprávnené bez vybočenia zo „zákonnej licencie.“ Žalobcovi zostalo zachované právo brániť sa voči takým rozhodnutiam zákonným spôsobom, ktoré aj využil.

11) Pokiaľ aj mal odvolateľ za to, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy, súd v civilnom sporovom konaní nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu, a nie strán konania. Ak súd teda v priebehu konania nevykoná všetky navrhované dôkazy, resp. vykoná iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, nezakladá to vadu konania, lebo to nemožno považovať za odňatie možnosti konať pred súdom a za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré strany mohli uplatniť a boli v dôsledku nesprávneho postupu súdu z nich vylúčené. Aj s poukazom na prijaté závery súdom prvej inštancie, mal odvolací súd za to, že nevykonaním uvedených dôkazov neodňal žalobcovi žiadne jeho procesné práva a ani neporušil právo na spravodlivý súdny proces.

12) Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

13) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaný mal v odvolacom konaní úspech, má aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

14) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).